

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Cobzac Elena

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Chersac Nicolae, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 03 septembrie 2020 și a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Chersac Nicolae Xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în mun. xxxx, str. xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 18.05.2019 - 03.09.2020 (prima instanță);
2. 23.09.2020 - 29.12.2020 (instanța de apel);
3. 22.04.2021 – 04.08.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 03 septembrie 2020, Chersac Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

De asemenea, a fost dispusă încasarea din contul inculpatului Chersac Nicolae în beneficiul lui Boitan Eduard suma de 63379,40 lei în calitate de prejudiciu material, suma de 2000 lei în calitate de prejudiciu moral, suma de 5000 lei în calitate de cheltuieli de asistență juridică.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Chersac Nicolae la data de 06 octombrie 2018, aproximativ la ora 18:00, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, în mod deschis, l-a deposedat pe Boitan Eduard de automobilul de model „Honda CRV” cu n/î xxxxx, ce aparține tatălui acestuia - Boitan Eduard, care se afla pe teritoriul lacului ”Frumușica” mun. Cahul, cu care s-a deplasat într-o direcție necunoscută, fiind implicat într-un accident rutier, s-a

întors pe teritoriul lacului cu automobilul deteriorat, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 60 999 lei.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Chersac Nicolae în baza art. 192¹ Cod penal, răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către inculpatul Chersac Nicolae, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- nu a răpit automobilul lui Boitan Eduard și nici nu l-a accidentat, nu cunoaște ce a făcut Boitan Eduard mai departe cu automobilul;

- la baza sentinței contestate a fost pusă expertiza merceologică nr. 141018PM din 16.10.2018 și în baza căreia din contul acestuia a fost încasat prejudiciul material. Acest raport de expertiză a fost efectuat prin încălcarea legislației procesual penale și procesual civile. Nu a fost înștiințat despre numirea acestei expertize, nu i-au fost aduse la cunoștință drepturile cu privire la recuzarea expertului. De asemenea nu a fost înștiințat că a avut dreptul să participe alături de Boitan Eduard la efectuarea acestei expertize;

- când a fost efectuată această expertiză, Chersac Nicolae era minor, iar despre efectuarea acesteia trebuia să fie înștiințat reprezentantul legal. Potrivit art. 94 Cod de procedură penală nu pot fi admise ca probe și nu pot fi puse la baza sentinței și a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute prin încălcarea legislației procesuale;

- prima instanță la pronunțarea soluției sale în prezenta cauză nu a ținut cont că în momentul comiterii infracțiunii, Chersac Nicolae era minor. Potrivit art. 70 alin. (3) Cod penal, -„*La stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduce la jumătate*”. Instanța de judecată la stabilirea pedepsei de 2 ani închisoare, a stabilit pedeapsa în afara limitelor prevăzute de lege.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 decembrie 2020, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința în latura pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care, lui Chersac Nicolae i s-a stabilit pedeapsa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, de 1 an 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

În rest, sentința primei instanțe a fost menținută.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că în urma verificării probelor administrate, descrise în decizia instanței de apel (f.d. 75-80, vol. II), prin

prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, a considerat că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, precum și circumstanțele cauzei.

Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului Chersac Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, este demonstrată pe deplin, prin cumulul probelor administrate și verificate în cauză, inclusiv, și în instanța de apel.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Chersac Nicolae, care a comis infracțiunea fiind minor, nu a ținut cont de prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a menționat că potrivit art. 70 alin. (3) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduce la jumătate.

Instanța de apel a notat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, cât și de prevederile art. 75, art. 70 alin. (3) Cod penal, și astfel a considerat necesar de a stabili inculpatului Chersac Nicolae în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an și 6 luni.

Totodată, instanța de apel a atestat că perioada de probațiune stabilită de prima instanță de 3 ani nu este corespunzătoare și echitabilă, fiind prea mare, pe când perioada de probațiune de 2 ani este rezonabilă și suficientă.

Ce ține de acțiunea civilă, instanța de apel a indicat că prima instanță just a concluzionat încasarea din contul inculpatului în beneficiului lui Boitan Eduard suma de 63379,40 lei ca urmare a deteriorării mijlocului de transport în rezultatul infracțiunii și cheltuielile pe care partea vătămată le-a suportat pentru efectuarea reparației și expertizei merceologice.

De asemenea, instanța de apel a considerat că prin săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Chersac Nicolae în privința părții vătămate, acesteia i-au fost cauzate nu numai suferințe fizice, dar și psihice (stres, frustrare, disconfort, etc.).

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a conchis că prima instanță just a concluzionat că suma de 2 000 lei, acordată cu titlu de prejudiciu moral va fi în

măsură să aducă o satisfacție echitabilă părții vătămate pentru suferințele psihice suportate ca urmare a comiterii infracțiunii în privința sa, iar suma solicitată de 100000 lei este una exagerată. Totodată, partea vătămată nu a contestat sentința primei instanțe.

Instanța de apel a notat că inculpatul în cererea de apel, își exprimă dezacordul cu expertiza merceologică nr.141018PM din 16 octombrie 2018, fiind invocată încălcarea legislației procesual penale și procesual civile, nefiind înștiințat despre numirea acesteia, nu i-a fost adus la cunoștință dreptul cu privire la recuzarea expertului și nu a fost înștiințat de dreptul de participare alături de Boitan Eduard la efectuarea acestei expertize, fiind necesară înștiințarea și reprezentantului său legal.

În acest sens, instanța de apel a menționat că odată cu înaintarea acțiunii civile privind repararea pagubei, s-a anexat telegrama (f.d. 173, vol. I) potrivit căreia, Chersac Nicolae este înștiințat despre data și locul efectuării expertizei solicitate. Or, potrivit procesului-verbal de informare despre terminarea urmăririi penale din 15 mai 2019 (f.d. 176-179, vol. I) învinuitul Chersac Nicolae în prezența avocatului a indicat că „*nu este de acord cu expertiza judiciară pe care a făcut-o Boitan Eduard*”, și după luarea cunoștinței cu materialele urmăririi penale învinuitul a menționat că nu are careva cereri sau demersuri.

Însă, la materialele cauzei lipsește contestarea expertizei merceologice nr.141018PM din 16 octombrie 2018, prin care să fie exprimat dezacordul asupra conținutului acesteia sau să fie declarată recuzarea expertului desemnat pentru efectuarea expertizei sau solicitarea efectuării altei expertize. Nu a fost solicitată efectuarea altei expertize de evaluare a prejudiciului, nici în prima instanță (f.d. 9, vol. II), nici în instanța de apel.

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță just a concluzionat încasarea prejudiciului material de la Chersac Nicolae în beneficiul lui Boitan Eduard în sumă de 63379,40 lei ca urmare a deteriorării unității de transport în rezultatul infracțiunii, suma de bani pe care partea vătămată Boitan Eduard i-a cheltuit pentru efectuarea reparației precum și pentru serviciile de expertiză, și prejudiciul moral în mărime de 2000 lei.

Cu referire la cheltuielile de asistență juridică, instanța de apel a atestat că potrivit ordinului de plată Seria YL nr.906458 din 21 decembrie 2018, Boitan Eduard a achitat către CA „Ion Greco”, suma de 5000 lei pentru asistență juridică (f.d. 174, vol. I), iar potrivit mandatului seria MA nr.1181964 (f.d. 175, vol. I), Boitan Eduard a împuternicit avocatul Greco Ion să-i acorde asistență juridică în cauza penală respectivă.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță just a dispus încasarea din contul inculpatului suma de 5000 lei ca cheltuieli judiciare pentru asistență

juridică, reieșind din necesitatea și rezonabilitatea cheltuielilor, complexitatea cauzei, fiind o sumă reală, necesară și rezonabilă.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către inculpatul Chersac Nicolae, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și art. 6, 8 CEDO, solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- ambele instanțe au interpretat eronat legea, nu s-au expus asupra încălcărilor de procedură admise încă la faza de urmărire penală și anume că inculpatul era minor și urma ca unul din părinți să fie reprezentant legal, ceea ce nu s-a făcut, raportul de expertiză este unul extrajudiciar, efectuat anterior pornirii urmăririi penale, dar și anterior depunerii plângerii penale împotriva inculpatului, deci urmărirea penală a fost pornită la data de 26.10.2018, în baza plângerii lui Boitan Eduard din 26.10.2018, iar raportul de expertiză este din 16.10.2018, ceea ce denotă că partea vătămată Boitan Eduard a urmărit un scop de a se îmbogăți fără just temei;

- raportul este într-o limbă necunoscută, limba rusă, a fost efectuat în lipsa inculpatului, a reprezentantului său, a avocatului, fără înștiințare legală, mai mult planșele fotografice a automobilului deteriorat nu demonstrează nicidecum existența unui prejudiciu indicat în expertiză, toate aceste încălcări nu-i pot fi imputate, iar conform art. 8 Cod de procedură penală, toate dubiile într-un proces penal sunt interpretate în favoare bănuțului, învinuțului;

- expertiza merceologică extrajudiciară nu poate servi ca probă în procesul penal, deoarece a fost efectuată cu numeroase încălcări procesuale, iar conform art. 19 alin. (5) din Legea nr 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, expertiza extrajudiciară poate servi drept material auxiliar pentru o plângere, decizie, negociere, tranzacție de împăcare sau pentru alt proces de natură extrajudiciară;

- nu este de acord cu mențiunea instanței de apel precum că în cadrul urmăririi penale nu a solicitat o altă expertiză, deoarece potrivit legislației penale nu este obligat să-și demonstreze nevinovăția, acest atribut revine organului de urmărire penală, or datele, actele procesuale efectuate cu încălcarea legii, conform art. 94, 95 Cod de procedură penală, nu pot fi admise ca probe, astfel fiindu-i violate drepturile sale la un proces echitabil;

- acest raport de expertiză este nul din motivele invocate, și astfel acțiunea civilă este neîntemeiată;

- e greșită concluzia instanței de apel că declarațiile martorilor sunt relevante și coroborate cu alte probe, neîndicând însă cu care anume probe sunt coroborate,

și din care probe instanța a ajuns la concluzia că declarațiile inculpatului nu sunt veridice, cea ce denotă că decizia este nemotivată;

- hotărârile judecătorești au fost pronunțate în lipsa unor probe concludente, care să demonstreze componența infracțiunii.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În acest sens, invocă că instanța de apel, judecând cauza corect a reținut constatarea vinovăției lui Chersac Nicolae în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal.

Totodată, notează că recurentul își motivează contestația pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

De asemenea, indică că instanța de apel, la aprecierea probelor a ținut cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Procurorul a mai argumentat că instanța de apel s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apel și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, precum și încălcarea art. 6, 8 CEDO.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează că temeiul de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în prezenta speță nu s-a confirmat, or prin hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de inculpat, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 75-83, vol. II), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de casare parțială a sentinței în partea pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Chersac Nicolae i s-a aplicat pedeapsa în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal de 1 an 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 2 ani, or just s-a reținut că din probele administrate se confirmă prezența elementelor infracțiunii incriminate prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatului Chersac Nicolae. În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4 a prezentei decizii, se conchide că acesta primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, și în special: "*a raportului de expertiză merceologică, declarațiile martorilor*", invocând totodată: "*că hotărârea a fost pronunțată în lipsa unor probe concludente care să demonstreze componența infracțiunii*", însă instanța de recurs ordinar la aceste motive a recurentului, atestă că nu pot fi acceptate aceste motive, or contravin constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, care just a indicat că: "*vinovăția inculpatului Chersac Nicolae este demonstrată integral prin cumulul de probe administrat și verificat în cauză, inclusiv și în instanța de apel*", ce sunt întemeiate pe întreg cumulul de probe descris, verificat prin citire în ședința instanței de apel și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 75-83, vol. II), iar alegațiile recurentului nu sunt întemeiate pe careva probe, fiind doar subiective și declarative.

Mai mult, se conchide că instanța de apel a apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate argumentele recurentului descrise în pct. 4 a prezentei decizii, ce țin de aprecierea probelor în prezenta speță, din considerentul că din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, conform prevederilor art. 27, 101 Cod de procedură penală, fiind reținut just ca demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Chersac Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, și astfel nu se confirmă nici incidența temeiului de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar obiecțiile recurentului în acest sens reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or instanța de recurs ordinar nu identifică vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel prin prisma aspectelor invocate, or aceasta este legală și întemeiată.

Totodată, ce ține de critica recurentului, că: "*ambele instanțe au interpretat eronat legea, nu s-au expus asupra încălcărilor de procedură admise încă la faza de urmărire penală și anume că inculpatul era minor și urma ca unul din părinți să fie reprezentant legal, ceea ce nu s-a făcut, raportul de expertiză este unul extrajudiciar, efectuat anterior pornirii urmăririi penale, dar și anterior depunerii plângerii penale împotriva inculpatului, deci urmărirea penală a fost pornită la data de 26.10.2018, în baza plângerii lui Boitan Eduard din 26.10.2018, iar raportul de expertiză este din 16.10.2018, ceea ce denotă că partea vătămată Boitan Eduard a urmărit un scop de a se îmbogăți fără just temei*", Colegiul penal atestă că este neîntemeiată, or raportul de expertiză menționat a fost efectuat în afara procesului penal de către partea vătămată pentru determinarea exactă a cuantumului prejudiciului material cauzat prin infracțiune, fiind anexat în acest sens la materialele cauzei penale ca mijloc material de probă prin ordonanța procurorului (f.d. 118, vol. I), nefiind luat în considerare ca probă ce ar demonstra vinovăția inculpatului Chersac Nicolae după cum consideră eronat recurentul.

Totodată, Colegiul penal constată, că deși partea apărării consideră că "*concluziile acestui raport de expertiză nu pot servi ca probă în procesul penal deoarece a fost întocmit cu numeroase încălcări*", aceasta, deși la terminarea urmăririi penale și-a manifestat dezacordul cu această expertiză, atât în cadrul ședinței de judecată din prima instanță, cât și în instanța de apel nu a solicitat efectuarea unei alte expertize repetate sau suplimentare (f.d. 214-219, vol. I, f.d. 7-10, vol. II, f.d. 50-52, 60-67, vol. II).

De asemenea, Colegiul penal consideră nefondate argumentele recurentului, că: "*raportul a fost întocmit în limba rusă, în lipsa inculpatului, a reprezentantului, a avocatului fără înștiințare legală*", or din materialele cauzei penale, rezultă că inculpatul pe parcursul procesului penal nu a solicitat traducerea acestui raport de

expertiză, mai mult acesta a fost înștiințat prin telegramă despre data, ora și locul efectuării expertizei (f.d. 173, vol. I).

La fel, ce ține de alegația recurentului, precum că: *"nu este de acord cu mențiunea instanței de apel că în cadrul procesului penal nu a solicitat o altă expertiză, or potrivit legislației penale nu este obligat să-și demonstreze nevinovăția, atribut ce revine organului de urmărire penală, astfel fiindu-i violat dreptul la un proces echitabil"*, Colegiul penal atestă că nu poate fi acceptată, or în baza raportului de expertiză merceologică efectuat în afara procesului penal de partea vătămată, instanțele de judecată au stabilit doar cuantumul prejudiciului material cauzat prin infracțiune solicitat de partea vătămată în acțiunea civilă înaintată în procesul penal.

Totodată, în acest sens, Colegiul penal notează că potrivit prevederilor articolul 220 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod, iar normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Prin urmare, având în vedere aceste prevederi, chestiunile ce țin de acțiunea civilă depășesc competența legală a organului de urmărire penală, iar astfel, inculpatul Chersac Nicolae a avut dreptul, conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă să prezente alte probe care să dovedească circumstanțele care le invocă.

La fel, ce ține de critica recurentului că *"ambele instanțe au interpretat eronat legea, nu s-au expus asupra încălcărilor de procedură admise încă la faza de urmărire penală și anume că inculpatul era minor și urma ca unul din părinți să fie reprezentant legal, ceea ce nu s-a făcut"*, Colegiul penal consideră că nu este relevantă, or la data recunoașterii în calitate de bănuț - 04 decembrie 2018 (f.d. 59, vol. I) a lui Chersac Nicolae, născut la 25 noiembrie 2000 (f.d. 62, vol. II), acesta a împlinit vârsta majoratului de 18 ani și astfel, în cadrul procesului penal acesta nu mai avea statut de minor și avea capacitate de exercițiu deplină a drepturilor sale.

În acest sens, prin prisma aspectelor invocate Colegiul penal nu identifică ca să fie prezentă în speță încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

De asemenea, Colegiul penal stabilește că recurentul a indicat declarativ în textul recursului încălcarea art. 8 CEDO, nefiind invocat nici un argument care ar demonstra încălcarea dreptului inculpatului la respectarea vieții private și a familiei.

Mai mult, Colegiul penal conchide că motivele invocate de recurent în cererea de recurs, sunt în majoritate similare cu cele invocate în apel, descrise și în pct. 2 a prezentei decizii, în privința cărora instanța de apel în decizia sa (f.d. 80-

87, vol. II), s-a expus motivat, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apelul declarat de inculpatul Chersac Nicolae, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Chersac Nicolae, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Chersac Nicolae Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena